

IZVJEŠĆE O XLV. TEOLOŠKO-PASTORALNOME TJEDNU ZA SVEĆENIKE U ZAGREBU (25. – 27. siječnja 2005.)

Cijenjena gospodo vijećnici Fakultetskoga vijeća,

u prostorijama *Međubiskupijskoga sjemeništa* na Šalati, od 25. do 27. siječnja, održan je *XLV. Teološko-pastoralni tjedan* (dalje u tekstu: TPT) koji se bavio temom ***Četrdeseta obljetnica završetka Drugoga vatikanskog sabora: očekivanja – ostvarenja – izazovi***, u organizaciji Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Prvoga dana, u utorak ujutro (u 9 sati) na svečanome je otvaranju bilo više od pet stotina svećenika, redovnika, redovnica i pastoralnih djelatnika laika iz cijele Hrvatske, Bosne i Hercegovine i iz nekoliko europskih država, gotovo svi biskupi Hrvatske biskupske konferencije, kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski, mons. Franjo Komarica, biskup banjalučki i predsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, mons. Francisco Javier Lozano, pomoćnik ministra znanosti obrazovanja i športa, prof. dr. Pavo Barišić, prorektor za nastavu i studente Sveučilišta u Zagrebu, prof. dr. Vjekoslav Jerolimov, predstavnici ostalih kršćanskih i vjerskih zajednica, gradonačelnica grada Zagreba, gospođa Vlasta Pavić i drugi ugledni gosti.

Tom sam prigodom na samome početku uveo u svečanost otvaranja Tjedna ovim riječima:

»Kad je točno na današnji dan 1959. papa Ivan XXIII. u rimskoj bazilici sv. Pavla izvan zidina najavio sazivanje i održavanje Drugoga vatikanskog sabora, umjesto oduševljenja u toj velebnoj peterobrodnoj crkvi nije – svjedoče kroničari – zavládalo oduševljenje, nego muk. Teško je iz te tišine bilo tada iščitati da će se do 1965. moći roditi najsnažniji glas, prolom govora Crkve na drukčiji način, ponajprije o sebi samoj, s jedne strane na iznenađenje, ali i u ozračju željenoga i očekivanoga u tadašnjemu svijetu.

Uzoriti gospodine kardinale, preuzvišena gospodo nadbiskupi i biskupi, prečasna gospodo provincijali, kolege profesori, subraćo u prezbiteratu, cijenjeni uzvanici i gosti!

Pozdravljam vas prigodom otvaranja 45. Teološko-pastoralnoga tjedna posvećena obljetnici završetka Drugoga vatikanskog sabora. Tijekom niza predavanja i rasprava zacijelo će se iskristalizirati razlozi zbog kojih smo izabrali ovu temu. Povjesničar Hubert Jedin rekao je da treba proći barem pedeset godina da bi opći sabor zaživio u Crkvi. Iako je ta procjena učinjena na temelju ranijih iskustava, nama ne bi nipošto smjela biti utješna činjenica da nam je ostalo još deset godina za taj rad. Vrijeme i dinamika događanja kao da su danas ubrzaniji; češće nas izazivaju, tjeraju na sučeljavanja i razmišljanja te na propitivanja o učinjenome.

Osporavanja i rasprave, očekivanja i izazovi nisu novost, jer su nakon općih sabora uvijek postojala i oduševljenja i razočaranja. U nazovimo ih tako koncilskim međuvremenima Crkva je uvijek imala uporišta u dokumentima velikih koncila. To povijesno iskustvo ne treba nas niti može lažno umiriti, ali nas može sačuvati od rezignacije. U ono se vrijeme pokreću velike inicijative u našoj Crkvi, pa i ovaj Tjedan plod je tadašnjih razmišljanja i nastojanja.

Zato mi dopustite da zajedno listamo izabrane stranice *Glasa Koncila* koje sam s kolegom Nedjeljkom Pintarićem izdvojio da bih vas s pomoću nekoliko sličica podsjetio na razdoblje prvih godina iz povijesti Teološko-pastoralnoga tjedna do 1990. godine. Zanimljivi su naslovi i zanimljiva izvješća. Odjeci tadašnjega vremena, ali po mnogo čemu slični našem. Pogledajmo.

Dodajmo tomu i nekoliko slika vezanih uz završetak Koncila, što se nalazi u središtu ovoga zborovanja. Zaključci i pitanja, dokumenti i poruke. Jednom riječju traženje ostvarivanja.

Bilo kako bilo, taj izvanredni događaj koji F. X. Kaufmann naziva *äußerst unwahrscheinliches Phänomen*, ostavio je traga u teologiji, u odnosu Crkve s drugim kršćanskim zajednicama i religijama, u pristupu suvremenomu svijetu. Katolička se Crkva otkriva kao svjetska, a ne eurocentrična Crkva; sebe shvaća kao Božji narod na temelju zajedničkoga svećeništva; ona je urođena u radosti i boli tjeskobe i nadanja ljudi te osjeća potrebu za solidarnošću i služenjem drugima.

No, danas se ne može previdjeti niti stanovita oporba Koncilu i traženje reforme Reforme. Prstom se pokazuju oni izričaji u dokumentima koji su rođeni iz kompromisa i koji su odveli – kako bi neki rekli – u proturječni pluralizam. Ipak, postoji jasna usmjerenost Drugoga vatikanskog sabora. Njezina odlika da je *semper reformanda* jest naša odlika. I onda kada pred sebe stavljamo drukčija pitanja od ondašnjih, ne znači da je Koncil prevladan, nego baš suprotno: u tome postavljanju pitanja progovara Koncil, odnosno Duh Sveti kojega želimo zazvati na početku i na naš rad.«

Najprije je zazvana pomoć Duha Svetoga psalmom i antifonom *Dođi, Duše ljubavi i mira!* Pjevanje su vodili studenti Instituta za crkvenu glazbu »Albe Viđaković« KBF-a, a zatim je nadbiskup Bozanić zaziv zaključio sljedećom molitvom:

*Gospodine,
znamo da smo poslani u tvoje ime,
kao što si ti poslan od Oca.
Pomozi nam shvatiti da nismo sami
u ispunjavanju toga poslanja.
Ti si nam obećao Duha Svetoga:
daruj nam da uvijek budemo otvoreni
njegovu djelovanju u našim srcima
i u srcima onih kojima nas šalješ.
Pomozi nam da prepoznamo plodove njegova djelovanja.
Ispuni nas divljenjem i zahvalnošću
prema svemu što je dobro, uzvišeno i veliko,
ma gdje se nalazilo.
Obnovi, Gospodine, i u naše vrijeme
svoja velika djela u novoj Pedesetnici
i daj da Sveta Crkva – okupljena u jednodušnoj molitvi –
proširuje kraljevstvo istine i pravde, kraljevstvo ljubavi i mira
po Kristu našem Gospodinu.
O. Amen.*

Nakon uvodne molitve i pozdravne riječi koju je sudionicima i gostima uputio mons. Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup i metropolit te Veliki kancelar našega fakulteta, TPT je otvorio dekan KBF-a, prof. dr. Josip Baloban. Skupu se zatim najprije obratio mons. Franjo Komarica, biskup banjalučki i predsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, a nakon njega, u ime Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, govorio je prof. dr. Pavo Barišić, pomoćnik ministra u kabinetu. Budući da je gospođa Rektorica Sveučilišta u Zagrebu, Jasna Helena Mencer, bila spriječena u njezino se ime pozivu odazvao prorektor za nastavu i studente Sveučilišta u Zagrebu, gospodin prof. dr. Vjekoslav Jerolimov koji je također uputio nekoliko riječi.

U svečanoj su dvorani bili predstavnici Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Splitu na čelu s gospodinom dekanom, prof. dr. Marijanom Vugdelijom, zatim predstavnici područnih i afilijiranih teoloških učilišta u Đakovu, Rijeci i Sarajevu te predstavnici i profesori Filozofskoga fakulteta i Filozofsko-teološkoga instituta Družbe Isusove.

Nadbiskup zagrebački, kardinal Bozanić, u svoje osobno ime i u ime sudionika poslao je brzojav Svetomu Ocu Ivanu Pavlu II. Taj je brzojav gospodin dekana Josip Baloban pročitao na hrvatskome, izvornik je na talijanskome jeziku.

Ovogodišnja tema navela nas je na odstupanje od prakse da skratimo pozdravne govore. Baština Koncila obvezala nas je da se u toj prigodi čuje glas onih koji su redovito prisutni, a s kojima želimo graditi jedinstvo baš onako kako iskreno i intenzivno molimo u Molitvenoj osmini za jedinstvo kršćana koja se baš toga dana i zaključivala. Zato nas je radovala prisutnost predstavnika kršćanskih Crkava koja je i znakovita i poticajna.

Među nama su bili predstavnici: Srpske pravoslavne Crkve (gospodin Milan Topić), Saveza baptističkih Crkava u Republici Hrvatskoj (gospodin Toma Magda, predsjednik i gospodin Željko Mraz, glavni tajnik), Evangeličke Crkve (gospodin Branko Berić). Tu su i predstavnici Teološkoga fakulteta »Matija Vlačić Ilirik« (gospođa dr. Lidija Matošević, prodekanica) i Evandeoskoga teološkoga fakulteta iz Osijeka (prof. dr. Mihael Kuzmić, dekan i mr. Antal Balog, tajnik Fakulteta). Sve ih srdačno pozdravljam.

U ime Srpske pravoslavne Crkve pozdrav je uputio sveštenik Milan Topić, izaslanik visoko preosveštenoga episkopa zagrebačko-ljubljanskoga, gospodina Jovana Pavlovića. U ime svih Crkava reformacijske baštine, sudionicima se obratio svećenik Evangeličke crkve, gospodin Branko Berić.

Veoma je rano, kao redoviti posjetitelj ovoga našega skupa, fotografijom i slovom u prošlogodišnjim izvješćima zabilježen i predsjednik mešihata islamske vjerske zajednice, gospodin Ševko Omerbašić. Nakon što je bio pozdravljen i nakon što mu je izražena zahvala za njegov dolazak kao i za osjetljivost za međureligijska nastojanja, u kratkom je obraćanju naznačio važnost Drugoga vatikanskoga sabora za odnos između kršćana i muslimana.

Četrdeset pet godina ovoga zborovanja u glavnome hrvatskom gradu snažno je obilježilo i nas i Zagreb. Zato je svoje mjesto u nizu pozdrava na kraju imala gradonačelnica grada Zagreba, gospođa Vlasta Pavić.

Na otvaranju Tjedna bili su nazočni kardinali: Josip Bozanić i Vinko Puljić te slijedeći (nad)biskupi: mons. Francisco Javier Lozano, mons. Ivan Prenda, mons. Marin Barišić, mons. Ivan Devčić, mons. Franjo Komarica, mons. Želimir Puljić, mons. Marko Culej, mons. Antun Škvorčević, mons. Ante Ivas, mons. Marin Sračić, mons. Mile Bogović, mons. Valter Župan, mons. Ivan Milovan, mons. Slavomir Miklovič, mons. Juraj Jezerinac, mons. Josip Mrzljak, mons. Vlado Košić, mons. Đuro Hranić.

Tijek otvaranja 43. Teološko-pastoralnoga tjedna bio je sljedeći:

1. Kratak pozdrav i uvod u svečanost (I. Šaško)
2. Zaziv Duha Svetoga (*Psalam + antifona*) – studentice ICG-a

3. Zaključna molitva (nadbiskup kard. J. Bozanić)
4. Pozdravna riječ nadbiskupa kardinala J. Bozanića
5. Pozdrav i otvorenje Tjedna (prof. dr. J. Baloban, dekan KBF-a)
6. Pozdravne riječi uzvanika:
 - a) mons. Franjo Komarica, predsjednik BK BiH
 - b) prof. dr. Pavo Barišić, pomoćnik ministra znanosti, obrazovanja i športa
 - c) prof. dr. Vjekoslav Jerolimov, prorektor za nastavu i studente Sveučilišta u Zagrebu.
7. Pozdrav predstavnicima Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu područnih studija i afilijiranih učilišta te drugim teološkim učilištima (Teologija u Đakovu; Teologija u Rijeci; Vrhbosanska teologija u Sarajevu; Franjevačka teologija u Sarajevu; Filozofski fakultet Družbe Isusove; Filozofsko-teološki institut Družbe Isusove)
8. Čitanje brzojava kardinala Bozanića Svetomu Ocu (dr. Josip Baloban)
9. Pozdrav predstavnika drugih kršćanskih Crkava i islamske zajednice
10. Pozdrav predstavnicima masovnih medija
11. Stanka i domjenak
12. Prijelaz u radni dio Tjedna
13. Uvodna predavanje (dr. Nediljko A. Ančić i dr. Mato Zovkić)
14. Rasprava
15. Euharistijsko slavlje

Nakon svečanoga dijela otvaranja, započeo je rad s predavanjima i raspravama, a raspored predavanja u tri dana izgledao je kako slijedi: »Kako danas čitati i razumijevati Drugi vatikanski sabor« (dr. *Nediljko A. Ančić*); »Recepcija Drugoga vatikanskog sabora u Crkvi u Hrvata« (dr. *Mato Zovkić*); »Sveto pismo u teologiji i pastoralu Crkve« (dr. *Anto Popović*); »Liturgijska obnova u svjetlu poslijesaborskih smjernica« (dr. *Ante Crnčević*); »Zakonik kanonskoga prava – teološko-pravna sinteza Sabora« (dr. *Josip Šalković*); »Moralni i etički izazovi četrdeset godina nakon Koncila« (dr. *Stjepan Baloban*); »Pastoralno-katehetska praksa i saborska baština« (dr. *Valentina Mandarić – dr. Ružica Razum*); »Koncilski ekumenski zamah i današnja traženja« (dr. *Jure Zečević*); »Pristup religijskoj problematici na temelju saborskih smjernica i današnjega razvoja« (dr. *Nikola Dogan*); »Crkva i suvremeni svijet: današnje perspektive« (dr. *Željko Mardešić*);

Prijepodnevnomu radu prvoga dana predsjedao je prof. dr. Josip Baloban, dekan KBF-a u Zagrebu, a moderirao je dekan KBF-a u Splitu, prof. dr. Marijan Vugdelija; poslije podne je predsjedao prof. dr. Nikola Hohnjec, prodekan KBF-a u Zagrebu, a moderirao prof. dr. Nikola Dogan, predstojnik Teologije u Đakovu. Drugi dan je prije podne predsjedao prof. dr. Ivan Karlić, prodekan KBF-a u Za-

grebu, a moderirao doc. dr. Milan Špehar, predstojnik Teologije u Rijeci, dok je poslije podne predsjedao prof. dr. Josip Baloban, dekan KBF-a u Zagrebu, a moderirao dr. Ivan Šarčević, dekan Franjevačke teologije u Sarajevu. Posljednjega, trećega dana predsjedao je prof. dr. Ivan Dugandžić, a moderirao prof. dr. Anto Mišić, s Filozofskoga fakulteta Družbe Isusove u Zagrebu. Tijekom plenarne rasprave poslije podne predsjedao je prof. dr. Josip Baloban, dekan, a moderirao doc. dr. Željko Tanjić.

Euharistijska slavlja tijekom tri dana predvodili su: kardinal. Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački, mons. Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski, mons. Ivan Prenda, nadbiskup zadarski.

Sva tri dana za pjevanje u euharistijskome slavlju bili su odgovorni studenti Instituta za crkvenu glazbu »Albe Vidaković« (prvi dan) i bogoslovi Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu. Poslužitelji su bili bogoslovi iz zagrebačkoga Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa.

Bitnih programskih odstupanja nije bilo, osim onih koji su vezani uz otvaranje Tjedna. Ove je godina bila specifičnost u tome što smo iznimno dopustili da se sudionicima obrate predstavnici drugih Crkava i kršćanskih zajednica te predstavnik islamske zajednice. Ta je činjenica odužila tijekom otvaranja, što je uvjetovalo raspored daljnijega odvijanja prijedodnevna rada, jer je odmah nakon svečanosti otvaranja uslijedila stanka, a nakon nje dva su uvodna predavanja spojena i rasprava o njima je objedinjena. Što se drugih vremena tiče, sva su bila usklađena i poštivana prema nacrtu programa. Takvu shemu valja i dalje zadržati, s time što o otvaranju uvijek mora biti detaljna rasprava iz godine u godinu prema okolnostima.

Iako u *Bogoslovskoj smotri* postoje tekstovi predavanja, nije suviše spomenuti i nekoliko sadržajnih točaka koje su dio osobnoga dojma te na stanovit način i nadopunjuju znanstveni profil izlaganja. U tome smislu dobro je ovaj simpozij povezati s onim u Splitu, održanom prigodom tridesete obljetnice Drugoga vatikanskog sabora (usp. *Koncil u Hrvatskoj. Zbornik radova teološkog simpozija u povodu 30. obljetnice Drugoga vatikanskog sabora* [= Biblioteka »Crkve u svijetu«, Teologija 4], Split, 1996.).

Kroz predavanja je postalo jasnije da Koncil nije samo odbacio stare naslage koje su 'okamenile' Crkvu, nego je zacrtao put djelovanja Crkve koji se ne može izbrisati. Koncil je stvorio sliku Crkve koja je otvorena za svoje vrijeme, spremna na dijalog i spremna čuti pitanja na koja i sama traži odgovore, uvijek svjesna da je vezana uz Božju objavu u Isusu Kristu. *Semper reformanda* je dio njezine biti.

Radi se o važnim otvorenostima koje je želio i papa Ivan XXIII. i Pavao VI., pri čemu ovaj posljednji nije zaustavio rad i raspustio Sabor nakon smrti svoga

predšasnika, što je bio rijedak i pomalo jedinstven slučaj proročkoga izbora i odluke koja je uspjela preživjeti i nakon smrti gorljivoga promicatelja početne ideje.

U razmatranju izazova tražile su se perspektive i pokušalo dosegnuti konture budućnosti kršćanske vjere. To je pitanje koje se provlači kroz mnoštvo rasprava i o tome je napisan dojmljiv broj studija. Pozorno iščitavanje koncilskih dokumenata, posebice od strane onih koji nisu živjeli u ono vrijeme, nedvojbeno je poželjno. No, to očito nije dostatno. Uvjereni smo da se nikad kao danas kob i život Crkve – bez obzira o kojoj se kršćanskoj zajednici radi – nalazi u rukama onoga Božjeg naroda koji je bio istinsko ‘otkriće’ Koncila, s tvrdnjom da su ministerijalne službe u Crkvi usmjerene prema služenju ljudima, a ne prema vladanju.

Na onim je ljudima koji su pošli za Kristom zadaća da budu tumači s pomoću onoga istog Duha koji je djelovao u utjelovljenju i kojega je u svoje vrijeme Isus nosio na utjelovljenjski način. Vjernicima je dana zadaća da toga Duha utjelovljuju iz dana u dan; ona je prisutna u svim naraštajima i nemoguće je na nekoga prenijeti tu zadaću, delegirati, baš onako kako nije moguće jednostavno ponavljati dogmatske formulacije iz prošlosti, ne osvrćući se na kulturalni i crkveni kontekst u kojemu su nastale. One mogu ponovno zadobiti smisao samo ako ih znamo preiciti.

Možda je baš taj napor prericanja u nekima pobudio reakciju prema kojoj bi Koncil bio razlogom svih ‘zala’ u suvremenome katoličanstvu; drugi govore o izdaji, držeći da je duh Koncila iskrivljen i zatvoren u sužavajuće kaveze konzervativizma. No, je li uistinu bilo tako i je li uistinu tako?

Pogled na proteklu četrdesetgodišnju prošlost pokazuje da se ono što je živo i vitalno u katoličkim zajednicama velikim dijelom duguje baš Koncilu. Iz njega je proizišla nova slika Crkve: evanđeoskija, više misionarska, više biblijska, raspoloženija za dijalog s drugim religijama, prisutnija u životima ljudi.

Kaže se da je završeno tzv. konstantinovsko razdoblje Crkve, da je napušten stav koji je prevladavao u protureformacijskim vremenima, obilježenima odviše juridičkim, obrambenačkim duhom. Završetak je to pretjerivanja u uniformiranosti, prisutnoj u odnosu prema racionalizmu, ateizmu i ujedno dugo prisutnoj kao dominantno obilježje crkvenoga života. Onkraj sužavajućih slogana i pojednostavljivanja ostaje činjenica da je događaj započet 11. listopada 1962. bio obrat i novi početak duboko utemeljen na Predaji. Puno toga nije više bilo kao prije. Crkva se stavila pod okrilje Božje riječi; otajstvo koje ona posadašnjuje dobilo je važnije mjesto od hijerarhije i pravno-institucionalnih vidika. Prepoznato je pravo na religijsku slobodu, a ekumenizam je postao jednim od glavnih ciljeva; otkrivene su neraskidive veze sa židovstvom; rođeno je povjerenje, ali ne pod krinkom *perbenizma* te stvorena otvorenost prema izvancrkvenome svijetu. Možda je u tim ovirima ‘tajna’ aktualnosti Koncila.

Ne bi bilo primjereno uočiti promijenjenu međunarodnu situaciju i okolnosti, kako u političkome, tako i u društvenome i gospodarskome smislu u današnjemu

kontekstu prema vremenu koncilskih događanja. Još su se dublje promjene dogodile na antropološkoj i kulturalnoj razini. Pa ipak, Koncil nije izgubio ništa od svoje plodnosti i proročke vrijednosti. No, zacijelo postoji i druga strana medalje. Naime, taj veliki plan obnove kao da je ostao na pola puta. Ili – točnije – puno je učinjeno na institucionalnoj razini, na razini Učiteljstva, a puno manje na mjesnoj razini kršćanskoga puka. U prošlosti je postojala polarizacija, fenomen sučeljavanja (i to ne uvijek konstruktivnoga) između ‘novotara’ i ‘tradicionalista’. Postojale su nedostatnosti i odbijanja reforme. Za ne mali broj kršćana Koncil je postao običaj, *routine*, nešto očito ili još gore – nešto zaboravljeno. Novi naraštaji znaju malo ili gotovo ništa o Koncilu, o promjenama koje su unesene, kao i o perspektivama koje je Koncil otvorio (npr. mladi koji danas ulaze u crkve na liturgijska slavlja, susretali su od malih nogu obrede onakve kakvi su i sada, bez stanovite dramatičnosti prelaska iz jedne u drugu formu; no, to nije ponajprije plod nekih odredaba, nego je to duboko semantički i hermeneutički problem).

Opća ocjena mnogih analitičara glasi da je Koncil velikim dijelom ostvaren *ad extra*, a puno manje *ad intra*. To vrijedi osobito za stožernu konstituciju *Lumen gentium* i za njezine glavne točke. W. Kasper poziva na bolje integriranje definicija Koncila, što u biti zahtijeva razlikovanje sadržaja od oblika koji odražavaju ozračje onih godina kada je Crkva bila u položaju da traži mogućnost djelovanja u teškim okolnostima. Od toga kako će biti riješeni ponajprije duboki unutarcrkveni problemi ovisit će vjerojatno i to koliko će Crkva biti ‘obitelj’. Nova karizmatička gibanja neki su novi znakovi koje ne treba čitati samo kao proces deklerikalizacije i koji pokazuju dvojakost konotacija. Jasno je vidljivo da i naše vrijeme (mi u njemu) u vraćanju na polazišta koncilskih oduševljenja otkriva da Crkva i danas ima poslanje...

Gledano organizacijski, primjećujemo da je koordinacija raznih služba tijekom Tjedna bila puno skladnija negoli prošlih godina, a u organiziranju smo zadržali neke već zadane okvire na temelju prijašnjih dobrih iskustava.

Jedna od bitnih novina ove je godine bila primjena platna na pozornici s projiciranjem sadržaja sa stražnje strane s pomoću kompjutora. To je omogućilo i predstavljanje materijala tijekom predavanja, ali i pokazivanje promidžbenih materijala za vrijeme stanki. Na taj je način uvedena stanovita živost, a izbjegnuti su troškovi i poteškoće glede ukrašavanja pozorišne pozadine na zavjesama. U tome je poslu svoj velik prilog pružio direktor »Glasa Koncila«, vlč. gosp. Nedjeljko Pintarić. Zajedno s njim pripremio sam i materijale koji su korišteni tijekom uvoda u otvaranje Tjedna, stvorivši panoramski pogled na teme i naslove te kratke prikaze proteklih Tjedana (od 1963. do 1990.) u svjetlu izvješća u *Glasi Koncila*. Istaknute su posebno one stranice koje su obrađivale vrijeme završetka Drugoga vatikanskoga sabora. Ta je prezentacija naišla na potporu i odobravanje.

Ovdje valja ujedno istaknuti i susretljivost kojom je »Glas Koncila« pripremio tiskanje programa i iskaznica za ovaj tjedan te ujedno uredio i »Katalog oglašivača i usluga« tiskan kao knjižica (u izdanju kuće *Glas Koncila*), ali pripremljen i u CD-ROM verziji. Ta dobra suradnja jamstvo je da će se u idućim godinama moći sve snažnije razvijati nova kreativnost u prezentacijama.

Kao dugogodišnja pratiteljica naših događanja i ove je godine bila prisutna izdavačka kuća »Kršćanska sadašnjost« koja je poduprla našu organizaciju darom listova za pisanje u prikladnim mapama. Na tome im zahvaljujemo. Njima smo također omogućili da svoja izdanja predstave na velikome platnu i potaknuli ih da iduće godine pripreme i više takvih materijala, radi što većega predstavljanja teoloških publikacija.

Povjerenstvo osjeća svakako dužnost zahvaliti se brojnim drugim pomoćnicima i službama koje su omogućile skladno održavanje.

Ponajprije zahvaljujemo predavačima, predsjedateljima i moderatorima. Zahvaljujemo biskupima predsjedateljima slavlja. Dužni smo izreći zahvalnost poglavarima Međubiskupijskoga sjemeništa, osobito gosp. rektoru, mons. Jurju Batelji, gosp. ekonomu Petru Čorluki, gosp. duhovniku Anđelku Koščaku, te prefektima, među kojima je posebnu sposobnost pokazao gosp. Ivan Dodlek, organiziravši sve što je bilo potrebno u prihvatu gostiju i u odgovorima na njihove zahtjeve u čemu su im zdušno i ove godine pomagali sjemeništarci. Pokazali su svoju umješnost organiziranja i suradnje s Povjerenstvom. Posebno je vrijedno istaknuti rad na recepciji.

Hvala i fakultetskim službama KBF-a koje su se brinule oko pravnih poslova vezanih uz ugovore o djelu, domjencima, transportu i dostavi. Posebna zahvalnost s naše strane odlazi Institutu za crkvenu glazbu »Albe Vidaković« KBF-a za njihovo sudjelovanje pri otvaranju Tjedna i za vrijeme euharistijskoga slavlja 25. siječnja (prvoga dana Tjedna).

Naša je zahvala usmjerena i prema Bogoslovnomu sjemeništu u Zagrebu, poglavarima i bogoslovima za njihov trud, od poslova vezanih uz liturgijska slavlja (asistencija na čelu s gosp. Tomislavom Kraljem; pjevači), uz brigu oko reda na ulazu u dvoranu predavanja i na recepciji (za što je uvelike zaslužan gospodin Željko Faltak). Zahvaljujemo i doc. dr. Valentini Mandarić za trud oko cvjetnoga dekoriranja dvorane.

Ni ove godine ne možemo biti zadovoljni medijskim praćenjem Tjedna od strane neckvenih medija. Potvrdilo se da je taj odnos redovito upitan, jer je podvrgnut datosti trenutka i odnosa medijske politike koja proizvoljno odvaguje važnost toga događaja. Prema prijašnjim iskustvima čini nam se da uspjeh toga odnosa ne ovisi toliko o našem servisiranju, jer naša spremnost često naiđe na neprimjerenost odnosa s druge strane, što se ponavlja iz godine u godinu. Ipak, ove je godine bila trajno prisutna i kamera snimateljske ekipe iz Splita, koja je snimila

sva predavanja (u koordinaciji dr. Ivana Bodrožića). Od njih smo zatražili da nam dostave barem jednu kopiju tih snimaka. Uz poboljšani sustav razglasa ove godine nismo imali nikakvih značajnijih primjedbi na tu sastavnicu rada. Predavanja i rasprave i ove smo godine za svoje potrebe snimili na mini-diskove.

Uz spomena nevrjedne poteškoće i nejasnoće, radosni smo što se broj sudionika u dvorani tijekom predavanja u odnosu na prošlu godinu nije bitno smanjio. Sveukupni broj prijavljenih bio je manji, čemu je možda jedan od uzroka i loše vrijeme (snijeg i vjetar), a jedan od čimbenika možda je i paralelno održavanje Zimske katehetske škole koja je započela u četvrtak, još za trajanja Tjedna. Od početnih četrinstotinjak prijavljenih, odnosno prodanih iskaznica (uz činjenicu da profesori nisu plaćali iskaznice), preko šestotinjak prisutnih na otvaranju Tjedna, do prosjeka od 250 aktivnih sudionika na predavanjima i raspravama, pokazuje se da je Tjedan zadržao svoju visoku posjećenost i odjek među svećenicima i laicima. I ove je godine primijećen izostanak većega broja mlađih prezbitera.

Ove smo godine krenuli prema ostvarivanju ideje da se na recepciji nalazi Knjiga sudionika TPT-a u kojoj bi se jasno vidjelo tko je bio na Tjednu i konačno koliko je statistička zbilja prijavljenih mjerodavna za raščlambu sudjelovanja u radu. U Knjizi sudionika mogli bi se naći i drugi podaci (o dobi; o službi i sl.).

Cjenik je usluga, koji donosimo i u ovome izvješću, ostao nepromijenjen u odnosu na prošlu godinu, štoviše na niz proteklih godina.

Iskaznica za sudjelovanje na TPT-u (i za ulaz u dvoranu)	80 kuna
Doručak	10 kuna
Ručak	50 kuna
Večera	30 kuna
Puni pansion (višekrevetna soba)	120 kuna
Puni pansion (jednokrevetna soba)	200 kuna
Samo spavanje i doručak	50 kuna

Iskustvo je pokazalo da bi se iduće godine cijene trebale promijeniti i prilagoditi, jer su troškovi održavanja porasli, a sve cijene vezane uz Tjedan ostale iste. Mišljenja smo da bi cijenu iskaznica trebalo povisiti barem na 100 kuna, te proporcionalno tomu i sve ostale cijene.

Na temelju gore navedenih cijena, Međubiskupijsko sjemenište dostavilo nam je obračun (s nadnevkom), prema kojemu je vidljivo da je prodano 377 iskaznica po 80 kuna, što iznosi ukupno 30.160,00 kuna. Od toga iznosa KBF je dobio 70%, odnosno 21.112,00 kuna, a Međubiskupijsko sjemenište 30% ili 9.048,00 kuna. Iz ovdje naznačenoga iznosa KBF je za ručkove bogoslova suradnika dodatno platio 2.500,00 kuna, te je na naš račun uplaćeno ukupno **18.612** kuna.

Nadajući se da ćemo i ove godine dobiti potporu Ministarstva, sada nastojimo čim prije – nakon njihova ispunjavanja preuzetih obveza (osobito dostavljanje

pisanoga priloga za *Bogoslovsku smotru*) – primjereno iz postojećih sredstava nagraditi predavače za njihov trud, što će biti ostvareno u idućim danima.

Ujedno koristimo prigodu da upozorimo na poziv svim profesorima da prijedloge teme idućega XLVI. Teološko-pastoralnoga tjedna (24.-26. siječnja 2006.) mogu predložiti do iduće sjednice Vijeća u ožujku. Na oglasnoj ploči se nalazi popis s nekoliko već predloženih tema (s naglaskom na prvu koja je najvažniji prijedlog Povjerenstva: »**Teologija i suvremena znanstvena pitanja. Posljedice za pastoralnu praksu**«), a tomu popisu možete dodati i svoje prijedloge. Molimo za suradnju i pomoć u tome poslu i glede idućega tjedna.

Zahvaljujući svim profesorima i djelatnicima Fakulteta koji su pomogli u ostvarenju rada Tjedna i nama olakšali organizaciju, srdačno vas pozdravljam.

Za Povjerenstvo TPT-a:

(Ivan Šaško, predsjednik)